27. Jun. 1830

FAKTA

Dato:
27. Jun. 1830

Sidetal:
Dagbog A, side 27 recto – 28 verso

Dagbogens placering:
Det kgl. Bibliotek NKS 2923, 4°

Omtalte personer:
Peter Christian Bendix
Andreas Emil Stockfleth Faye
Gerhard Faye
Nanny Margrethe Christine Faye
Karen Christiane Faye, f. Stockfleth
Christian Fischer
Nicoline Severine Holst
Thalia Lindahl

Trykt udgave:
Georg Nygaard: "Maleren Martinus Rørbyes Rejsedagbog 1830", København 1930, s. 46-48 (med udeladelse af 3 linjer)

TRANSSKRIPTION

Den 27de
Jeg vaagnede efter en stærk Søvn først meget silde da jeg hørte Oncel, [1] som ikke kunde vente længere, kjøre op til Westervig for at erkyndige sig om Emiel. [2] Da jeg aabnede Vinduet hørte jeg en Buldre som af flere Vogne i Brosten og kunde strax begribe at det vel maatte være Vesterhavet hvorom jeg havde hørt fortælle at man saagar efter stærk Blæst kunde høre det i Thisted, da Veire nu var ret godt besaae jeg den nylig anlagte Hauge og et nærved liggende Teglværk hvorfra man paa en Høi kan see udover Limfiorde til Vesterhavet, da jeg ikke fandt for godt længere at forblive paa Teglgaarden, spadserede jeg til W og fandt der alt meget bedre. •27 verso• Emiel havde i Nat sovet noget og man havde i Almindelighed muntrere Ansigter. Jomfru Holst [3] hans Kjærest havde under hans heele Sygdom passet ham paa en særdeles net og omhyggelig Maade, noget som ogsaa Nanye [4] efter Evne iagtog. Jeg fik idag Leilighed til at tegne noget og at overvære en Fest i Kirken da det just var Søndagen af den Augsburgske Confesion og tillige |Dagen efter| Frøken Thalia Lindals [5] Bryllup. Kirken var smykket med Blomster og oplyst med nogle Lys, og Her Provst Bendix [6] holdt en Tale jeg |troer| extempore som ikke havde meget at betyde, derimod messer Manden meget godt. En stor Mængde Bønder og Bonde Piger havde indfundet sig og det var et ganske artigt Skue at se de fleste Fruentimer at bære Hatte ovenover deres Hovedpynt. Deres Dragt er forresten meget simpel mest af Vergarn og Snittet paa deres Liv meget kort og optrukket. Mændene bære fordet meste Frakker og have næsten alle Stokke i Hænderne som give dem en Slags Anseelse. Dagen i Forvejen havde jeg da der i Kirke var en Brude Vielse haft Leilighed til at forundre mig over den slette Sang som en Bræger af Degn anførte, og som endda var geleidet af en Klarinet, hvori der ikke var een reen Tone. Nu Klarinetisten fulgte paa en Vogn blæsende med Brudefølget som blev anført af 3 Ryttere, •28 recto• kunde jeg fremdeles more mig over den, og for at forøge det festlige ved Dagen havde man engageret et Par Violiner og en Bas, som anstrængede sig for at spille Koralen uden synderlig Held; saa at den heele Gudstjeneste ikke havde noget synderlig Opbyggende. Vestervig Kirke er stor og man kan i de høie Vælvinger endnu see Spor af dens fordums Pragt; men den synes mig meget mørk og paa nogle enkelte Sten nær er intet Gravminde fra Hedenold tilbage. Det besynderlige ved den er at den midterste store Hvælving er over een Gang saa høi som Sidegangene som herved faa et mindre Udseende. Ved min første Indtræden i Kirken kunde jeg strax fornemme en ubehagelig Lugt som af en Koe Stald og hvor forbauset blev jeg ikke da jeg siden for at komme ind i Frue Lindals Stoel maatte søge Veien igennem en meget smudsig Koestald hvorfra Lugten trak ind i Kirken. Det heele Vestervig har i ældre Tider været en meget stor Bygning af en imponerende Beligenhed; men for nærværende Tid kan man neppe

uden ved Levninger beundre dens Storhed og Pragt; da den største Deel er nedreven og det Øvrige tildeels senere opbygget efter en Ildebrand. Vi spiiste til Midag •28 verso• [hos] Fichers[7] og begav os om Aftenen paa Veien til Thisted hvor vi traf Tante[8] i hendes sædvanlige Uroe hvori hun neppe lod sig trose. Da det paa den heele Hiemtour havde regnet stærkt var jeg blevet noget vaad og befandt mig af den Aarsag om Natten [overstreget: lidet] ilde. Maaske ogsaa en Følge af en urigtig Diæt.

---

[1] Gerhard Faye.

[2] Andreas Emil Stockfleth Faye, Rørbyes fætter.

[3] Nicoline Severine Holst. I 1832 gift med Emil Faye.

[4] Nanny Margrethe Christine Faye, Rørbyes kusine.

[5] Thalia Lindahl, datter af Vestervig Klosters ejer, Maren Svinth Lindahl, f. Olsdatter. Hun var to dage forinden blevet gift i København med lægen Michael Djørup (1803-1876), en kollega til Rørbyes bror, John.

[6] Peter Christian Bendix.

[7] Christian Fischer.

[8] Karen Christiane "Kassa" Faye, f. Stockfleth, Rørbyes moster.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

alle Veje ere farende og Ens faae Besøg af rystet
Overblik de Flere troede Jeg fiire Dø. Tuindlæsset
Ulve saae vi gaae Eftermiddags veiejere og bedre Dyre-
Opsyn indsamlet sig. Veiblene indbudte os Tiisser
at tilbringe Natten paa Tegegaarden da ofte forundelige
trues Lindali's Trafikerelse nær i Norden paa W. da jeg
havde tilbragt en Eftermiddag Gjorde
vi mod Aften til Overaudeckens hvor en Stort en
Fadre Ølvin i deres mygt uddø Bondej. Et Stort
Bordpersonale varede en Aftenen og en Fortrædelse af
Natten udøv dog ikke forbavsede migen. Kørte den 27de
Jeg maatte ikke en Stort Øiner først mygt Skibe
da jeg Gjorde Ruiet, som ikke Lindø vorde Lodsjere.
Gjøre og til Westerøy for at indhente sig om Ruiet.
Da jeg udvandt Rindøsund Gjorde jeg en Bilde som
af Flere Vogne i Aaskar og Lunds Stræde begribe
at det velmaatte Koven Vasterhavet Gjøraen jeg
havde Jøst fortolle at man Saagar efter Stord
Ikke Lindø Jøre i Thistled, da Vaiere vi med
rent godt Vejraa og den mylig anlagte Gange og at
norsend liggende Tylvore Grøfter man gaa en Jø
Tau saa udenom Lindø / til Westerhavet da jeg
ikke fandt Jøgedt Stangen at Jøbbeim gaa Tegegaarden
Gjøsterde jeg til W. og fandt der alt mygt bedre

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

Emiel Grund i Skal fornøie mig og min Familie i Skiningsdag
Gud Almægtiges Velsignelse Jeg skulde Hans Grace
Grevens under hvem Jeg selv gaaer en
fordelaar Gud og en ærbødig Maade, ingen som ogsaa
Naiige efter Skaarup Præstegaard. Jeg fik i dig Lejlighed til
at hyde mig og at Commoder en Grace: Lykken dandt
just var Søndagen af den Aigsbergske Kaufeiers gamle
Kone efter Kaliø Lindal begravelse. Stoff dertil var
snuggelat med Blomster og Lyst, med mange Lys
og Grev Grace Bendix fandt en Tale paa Extemporee
den ikke fandt mange at betyde, derimod messer
Manden mange godt. En stor Mengde Venner og Bonder
Hegn fandt indfundet sig og det var at gaaes ud
ligt Øie at see de Staff Triumphen det var
Gatte omvoxen derved Gravgyde. derved Vraget
er forrestten meget Jeg mest af Borgerne
og Kvinder gaa derved Jeg mange Steder og efterfølgende
Mondum Lovs Fordel maatte Kvinder og Jeg mesten
alle Stolte. Sonderum Jeg gaa den Stadt Ac
spadre. Jeg var i for vrøiet Sand jeg da der i Erda
var en Bonde Kiælse fast Tilig Gud det at forundre
mig over den stadte Dag Jeg en Kroger af
Vejen anforte, og Jeg var da var gaaet af en
Klarikind, hvor der ikke var mere vaer Lofe, Min
Klarenskiffer fulgte gaa en Vejen bekjendt med Kindsfolget Jeg
blev anfort af Kjøbmand.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

Lund jeg fremdeles mere mig over den, og saa
at forsige det skriftlig med egen hande maa beggaaes
det Ære Bekiendt og en Ekstra, som utstrækkende sig
saa at falde Loralen udenfor ydende Gald, saaledes
den fulde Gildetunge ikke blev nogen Synderlig
Opgaende. Westervig Kirke er saa og maa den
i de Gois Bekiemmer nedreø saa Igen af dens
fordums Pragt; men den synes mig dog mere
og saa fuglen mukalte Stan nor er intet Granmiddel
fra Jedanold tilbage, det bestyrdelige med den
er at den Enkelte Store Gudelighed er ovenfor
Gang saa høi som Bidragenes Sum formaa saa at giøde
Reparation. Bad mere forøste Alterbordet i Kirken
Lund jeg strax Samtykke om ikkeafgelig Lys som
aflaa Gois Skald og saa forbeholde Ham jeg ikke da
jeg siden for at Kommen ind i Kirke Lund ale Stoel
maatte sige Mine i Gemmenmer er meget smidig
Gestalt saaledes Lysten bredt ind i Kirken. Det
hele Westervig har i ældre tider været en meget
stor Egnen af de ingoverende Bebyggelse; men
for nærværende tid kan man neppe finde med dette
mindre end dette Herred og Kaste jeg den stor
ste Del er nedbrænt og det Ringe tilbaabe Samme
opbygget efter en Ildebrand. Mit spørge til Kirke

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

Skibets og begav os om Aftenen paa Reisen til
Christiansø, men vi kom tilbage igen paa grund af
provisorisk uegnede Skibsfolk. Da det var den sidste
Gjelejtbåd, som vaagnede Søndag morgen, var jeg blevet meget
vaad og befandt mig af den Årsag om Natten lidt
ilde. Imidlertid gik det os ikke af en ringere Ære. Den 28
de Februar kom Commissionen, bestaaende af Etatsraad Wilhelm
og Justitsraad Rindtff, vor paa en anden Maade: dog
Christiansø saa sig ej Leilighed til at faa de Øjeblikke Gjes-
tebud en stor Del paa forsamlede, for at give
dem nogle dible Smaa-vorpt af stor Skytsbase. Imi-
dlertid var det Skibet en forbigaaende Lovnaadsgave
fundelig Skytte. – De Øvrige Commissionerer fra West-
erøen: dog blev meget gode og tilbage Skibe fra Lyngø
i Aarhuus vore Herrer bevislighed angaaende Wilhelm
saa var den om Aftenen meget overnaadig og
imødekommende, da han som Formiddagen Landvæsenet sig at
gjøre Constatering og mulig, meget hun saagar lod gaa
ind paa Ønsket da, saa at vende: at man forøvrigt
W var alt for stor Ærefrygt. Men at Øjeblikke
i andre Maade fundet sig blev efterdrat vor jeg
i en Minuts Forlegenhed da jeg for Øjeblikket ikke
vand fred der Tour var forstende og morsomste Sande